

el dia que m'espera

JORDI DURÓ

És col·laborador gràfic del diari, dissenyador i professor de direcció d'art a l'escola Eina, i avui, com a andorrà, li toca votar

AVUI SOM A Andorra. Hem vingut a votar. Ens llevarà la meva filla Odette cap a les 8. Li donarem el biberó i, si ens deixa, farem una mica el ronsa per casa. Anirem a esmorzar al bar i compraré la premsa. La d'aquí i la de fora. Sempre porto llapis i paper a sobre per si em ve alguna idea en aquest moment del cap de setmana en què la Violeta, la meva dona, i jo podem comentar l'actualitat plegats i sense presses. Encara que visc a Barcelona, sempre pujo a votar. Com que som pocs tinc la sensació (exagerada) que cada vot compta molt. I com que és el meu país i tinc el dret de decidir, l'aprofito. Si no votes, després no val queixar-se. La meva germana Meritxell viu a la Massana i votarà allà. La meva mare, Françoï-

se, tot just ha tornat de viatge per votar a Sant Julià, que és la nostra parròquia pairal. Jo votaré a les Escaldes. Segurament coincidirem amb família i coneguts a Sant Julià i comentarem l'ambient electoral amb ells.

Anirem a fer aquesta ruta per les parròquies tots plegats i un cop enllestida pujarem a dinar a Engolasters. Engolasters ens agrada molt. Hi ha vistes i natura. Donarem una volta al llac i el gos podrà córrer. La nena el perseguirà i amb sort es cansarà i dormirà durant el viatge de tornada. Abans de baixar, esclar, aprofitant que les botigues són obertes farem el ple de benzina i la compra. Com que la il·lustració de demà ja està entregada, farem el camí sense presses i anirem a dormir d'hora.

3 abril 2011